

Caput.

I I I.

21

commiss. Alberic. de Rosatis in rubri. C. de naturalibus liberis. Vide Oldraldi cō fil. 196. vbi in nobili qui cognouerat pau perculam mulierem, quæ solebat portare aquam de fonte in domum nobilis, & conducebat operas suas ad menses, & viuebat de laboribus manuum suarum, cōcludit quod filius ex ea est spurius & nō naturalis, vnde in dubio præsumitur filius spurius Alciatus regu. 2. præsumpt. 5. ad fin. nec obstat l. si quis ingenuam. ff. de captiu. & post Liminio reuers. quia verè & necessario intelligendum ibi est seruā illam fuisse retentam domi pro concubīna, postquam filium ex eadem genitum vocat naturalem Iure consultus, idque ex fundata iuris ratione necessario intelligē dum est: ita tenet Aretin. consi. 48. & Baptista de Sancto Seuerino in d. l. si qua il- lustris. paulò post principium, cōtra glo- in dict. l. si quis ingenuam, quæ non est vera, & ita intelligit Alciatus d. præsum- ptio. ad fin.

Hæc de iure ciuili, & nostro iure parti- tarum recepta erat, iure autem canonum filius naturalis dicitur, qui olim spurius dicebatur, scilicet ille qui natus est ex soluto, & soluta, inter quos matrimonium contrahi possit. cap. innotuit. de electio- ne. cap. tanta qui filij sint legitimi, quod de generali consuetudine receptum est in terris imperij: Abba. in cap. pervenera- bilem qui filij sint legitimi, & ita fuisse iu- dicatum in Senatu Pintiano asserit Xua- rez noster in l. 5. titul. 6. foro legum. libr. 3. quæ canonum decisio iure nouo Hispa- niæ recepta est in l. II. Tauri. Obidq; im- mutato hodie iure immutabitur præ- sumptio, & stante dict. l. II. Tauri. hodie quilibet præsumetur naturalis, non vero spurius, quia naturalis est hodie ex soluto & soluta, inter quos matrimonium licet, omnes autem nascimur soluti & solutæ, & qualitates cum quibus nascimur per- petuo præsumuntur. gloss. communiter recepta & elegatissima in cap. si forte. de

electione. lib. 6. & secundum hoc ius in- telligendus est. D. Didacus de Couarrub. dict. §. 3. in principio, num. 1. cap. 8. par. 2. de sponsalibus. vbi ait potius quenquam esse præsumendum naturalem, quam le- gitimum. & authētica ex complexu, pro- cedit in his nostris spurijs, quos nos Ba- stardos dicimus conceptis ab his inter quos matrimonium constare non pote- rat. * Et quamvis dixerimus omnes ex soluto & soluta præsumi esse genitos. lex tamen nostra Taurina. II. quæ est. l. 9. tit. 8. lib. 5. Recopilat. requirit recognitionē, quæ tota pertinet ad factum vnde in His- pania nemo præsumitur naturalis, quia debet probari recognitio quæ consistit in facto. Vide copiosius in tracta. nostro de Hispan. nobilitate & exempt. glo. 20. num. 28. De hac recognitione, & de præ- sumptione, hac pro naturali quantum iu- re ciuili, canonico & regio sit admitten- da: Si tamen is naturalis actor sit, & eum esse naturalem, sit fundamentum actio- nis iure credo quod probare illud debet, vel si sit reus, & sibi resistat ius, Angelus per text. ibi in l. liber. ff. de his qui not. in fam. Roland. a Valle consi. 32. numer. 14. lib. 3. vnde ad nobilitatem siue reus, siue actor probat Tellius in l. II. Tauri. At ve- rò in alijs causis si sit reus & possessor, nec possideat contra iuris præsumptionem, tunc pro ipso est præsumptio tenent quos refert Tellius dict. l. II. nu. 3. & Mc- nochius de arbit. iud. lib. 2. centu. 2. casu. 194. num. 32. Mantica de conjectura. lib. 6. cap. 11. num. 33. Idemque in dubio ex- stimandum est, & ita intelligi debet quæ tradunt Alciat. regul. 2. pt̄fump. 5. num. 8. Menchaca illust. quæst. 85. num. 10. 14. & 15. *

* 22 Immò si rectè inspiciamus h̄j omnes, siue naturales, siue spurijs sint, nihil refert, cum legitimi ex legitimis nuptijs pro- creati non sint. Verè non sunt iuxta natu- ræ leges procreati: nam licet maris & fo- minæ coniunctio & procreatio liberoru-

C 5 de

200P